

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jamen, da der nu tilsyneladende ikke er andre end hr. Ole Donner, som vil adoptere det udbredte populistiske synspunkt om indkomstgraduering, og vi således ikke kan få diskussionen med andre, bliver vi jo nødt til at tage den med hr. Ole Donner.

Da er det, jeg gerne vil spørge: Mener hr. Ole Donner, at hvis der skal være en grænse, så skal den ligge dér, hvor det store gros af ganske almindelige toindkomstfamilier ligger? Det var jo situationen før 1987. Det gamle børnetilskud havde ikke særlig vise forfædre før os jo fået indkomstgraderet med det resultat, at det praktisk talt kun var enlige forsørgere, der fik det fulde beløb. Det var situationen dengang. Er det den situation, hr. Ole Donner vil tilbage til, eller er det en situation, hvor man imødekommer Lars Larsen i, at han og 5.000 andre rige familier her i landet ikke skal have pengene?

Jeg vil gerne spørge, om hr. Ole Donner i den forbindelse har været inde i nogle filosofiske overvejelser om, hvorvidt de administrative omkostninger ved en sådan graduering kan dække det merprovenu, der kommer ind ved det.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg må sige til hr. Lykketoft, at det er utopisk at tage en diskussion om, hvor en eventuel grænse skal være, når jeg siger til hr. Lykketoft, at spørgsmålet ikke har været taget op i vores folketingsgruppe.

Men jeg vil gerne gentage, at Fremskridtspartiet var ikke med, da man bestemte, at der skulle gives en børnecheck. Fremskridtspartiet er heller ikke med, når man skal forhøje denne børnecheck, og Fremskridtspartiet kan heller ikke på det foreliggende grundlægg støtte, at man omlægges ydelsen til et fradrag på selvangivelsen.

Så spørger hr. Lykketoft, hvor jeg mener at grænsen skulle være. Det har jeg ikke taget stilling til, men jeg kan i hvert fald sige, at jeg synes ikke, at Dyne-Larsen skal have denne check.

Elisabeth Arnold (RV):

Fra Det Radikale Venstres side hilser vi denne diskussion, navnlig som den har formet sig

de sidste 10 minutter, overordentlig velkommen. Jeg synes, der skal lyde ros til Socialdemokratiet, fordi de har taget denne del af diskussionen op; så i stedet for at få et stort slagsmål om, hvorvidt vi skal have et tilskud konverteret til et fradrag, får vi en meget lødig diskussion om, hvorvidt vi skal indtægtsregulere børnetilskuddet eller børnechecken, og det viser sig jo så, at der er flertal for at bevare børnechecken, som den er, på det niveau, den er, uafhængig af folks indtægt.

Hr. Lykketoft var så venlig at minde om det historiske forløb, og vi fra radikal side kan kun sige, at vi hele tiden har vedgået os børnechecken, og vi ønsker ikke – det skal være sagt for en ordens skyld – at denne ydelse skal indtægtsgraderes.

Vi vil også gerne arbejde for yderligere forbedringer for børnefamilien, ikke alene økonomisk, det har vi forpligtet os til gennem finanslovaftalen, men vi vil også meget gerne, meget gerne understreger jeg, se på begrebet omsorgsdage. Det er ikke altid et spørgsmål om penge, hvordan børnefamilier har det, det er også ofte et spørgsmål om tid.

Den netop overståede ordveksling mellem hr. Lykketoft og hr. Ole Donner har netop beskrevet, hvor svært det har været for dem af os, der har holdt på børnechecken, at stå imod det populistiske pres, der har været, når en hr. Dyne-Larsen og en fru Janni Spies har kunnet fortælle en undrende dansk befolkning, at de også modtog denne børnecheck. Derfor har det gjort os lidt ondt i Det Radikale Venstre, at den meget fornuftige og seriøse hr. Lykketoft har været med til at fremsætte dette forslag, navnlig når der i bemærkningerne står, at man ved omlægning fra børnefamilieydelse til højere skattemæssigt bundfradrag vil standse en sådan diskussion.

Jeg synes, vi skal tage tyren ved hornene, hr. Lykketoft, og tage den diskussion, og den har vi da heldigvis også taget her i dag. Jeg synes, det har været opløftende og godt at se, at vi dog er nogle politikere, der kan stå imod det populistiske pres og sige: Vi accepterer børnechecken, som den er. Den skal være uafhængig af folks indkomst, sådan skal det blive ved med at være, og så kan det altså ikke nytte noget, at man trækker den ene millionær efter den anden frem. Der er måske 2 millionærer her i landet, der kan få børnecheck. Det vil ikke skaffe fem